

Tutkimuspalvelupäivien workshop "Practical issues on project management with concrete examples"

Ryhmäkeskustelujen satoa

Ryhmä 1.

Meidän ryhmässä keskustelu pyöri vahvasti budjetoinnin ja rahankäytön ympärillä. Keskustelijoilla oli vahvoja (tunneperäisiä) kokemuksia siitä, miten budjetin laatiminen tuntuu pelottavan tutkijoita. Puhuttiin siitä, miten hakuvaiheen budjettiluonnoksen voisi tehdä mahdollisimman läpinäkyväksi ja lähestyttäväksi, ja jos rahoitus saadaan, olisi sitten hyvä käydä varsinainen budjetti läpi yhdessä tutkijan kanssa ja selittää miten se hakuvaiheen yksinkertainen suunnitelma on tässä toteutunut.

Lähes kaikissa puheenvuoroissa oli jollain tavalla kuultavissa välittäjän rooli: hyvä projektikoordinaattori tuntee hallinnon käytännöt ja osaa kertoa niistä tutkimushenkilökunnalle ymmärrettävästi, mutta toisaalta hänen pitää osata myös toimia vaihtelevissa toimintaympäristöissä. Jälkimmäinen korostui erityisesti kansainvälisissä konteksteissa: rahankäytön järjestäminen venäläisten tai etiopialaisten yhteistyökumppanien kanssa on erilaista kuin suomalaisten, ja joskus hallinnon on taivuttava täällä meilläkin.

Mun mielestä oli hauskaa huomata, miten suurin osa keskustelijoista suhtautui työssä eteen tuleviin vastoinkäymisiin enneminkin asenteella "no ja kas sellainen tilanne, pistetäänpä jotenkin onnistumaan" kuin asenteella "nyyh".

Ryhmä 2.

Keskustelu pyöri pitkälti HY:n järjestelmän ja sen käytäntöjen ympärillä. Muista aiheista mainittakoon:

Oma kokemus tai kiinnostus projektinhallintaa kohtaan:

- Keskitettyjä projektikoordinaatiopalveluja ollaan perustamassa / kehittämässä muissa yliopistossa ja tutkimusorganisaatioissa, paljon kiinnostusta ja kysymyksiä siitä miten palvelu on HY:llä järjestetty. Monessa paikassa projekteja hallinnoi tutkija(t) itse, ja moni hallintoasia (esim. budjetit) menee pieleen ja vaatii korjailuja jälkikäteen.

Projektikoordinaattorin rooli eri tieteenaloilla

- Tarvitaanko tohtorintutkintoa / alan tuntemusta? Kaikki sitä mieltä että ei tarvita tohtorintutkintoa projektin hallinnoimiseen, ja suurin myös sitä mieltä että projektin tieteenalan tuntemukseen ei välttämättä. Toisaalta projektin aihealueen tuntemuksesta on myös hyötyä, esim. muistiinpanojen tekeminen kokouksista on paljon helpompaa asiasta josta tietää jotain, ja hyvä urapolku niille tohtorikoulutetuille joita ei tutkimusura kiinnosta. Osalla keskustelijoista oli tutkijataustaa, osalla ei.

Ryhmä 3.

Keskusteltiin mitä projektinhallinnasta tulee ensimmäiseksi mieleen kullekin keskustelijalle ja ajaututtiin siitä muihin asiaan liittyviin aiheisiin.

- Todettiin projektien olevan vaihtelevia ja joustavan sekä palveluallttiin asennoitumisen olevan tärkeitä. Tutkijoiden tieteenalan lisäksi myös tutkijoiden luonne vaikuttaa paljon siihen miten asiat on parasta hoitaa.
- Asioita hoitavan henkilön tai tiimin välinen yhteistyö muihin palvelutahoihin. Usein lähtötilanteessa tutkijat joutuvat hoitamaan asioita paljon yksin, mutta missä vaiheessa tarjotaan tai voidaan tarjota apua. Talouden rooli koko projektin keston ajan, hakuvaiheesta loppuraportointiin. Isoissa hankkeissa kuitenkin varsinkin projektin hakuvaiheessa kaivattaisiin muutenkin apuja, mutta silloin myös niiden saatavuus on heikointa. Miten priorisoida apua hankkeille, jotka eivät tule välttämättä rahoitetuiksi.
- Tieteenalan tuntemus on hyväksi, mutta siihen voi myös oppia työn myötä. Helpottaa töihin sisäänpääsemistä.

Millaisia hankkeen aikaisia palveluja hankkeet ja tutkijat mahdollisesti eniten tuntuvat kaipaavan, mitä palveluja eri korkeakouluissa on tarjolla, ja vastaavatko nämä toisiaan?

- Todettiin mm., että hankkeet ja tutkimusryhmät ovat usein keskenään varsin erilaisia myös sen suhteen mitä palveluja ne kaipaavat ja mitkä asiat ne hoitavat itse omissa piirissään omin resurssein.
- Eri tieteenalojen välillä nähtiin myös eroja, joka osaltaan liittyyne tutkimusryhmien kokoon, rahoitus- ja henkilöstöresursseihin, ja ”organisointumisaseteeseen” sekä johtamistyyliin. Joissain tutkimusryhmissä johtaja voi esimerkiksi systemaattisesti delegoida nuoremmat tutkijat tekemään tiettyjä hallintoon liittyviä tehtäviä myös ikään kuin osana tutkijan koulutusta.

Hankehakemusvalmistelua pidettiin yleisesti yhtenä keskeisenä asiana, johon tutkijat toivovat apua grant coachien resurssien ollessa rajalliset. Tämä ei välttämättä kuitenkaan kuulu projektikoordinaattorien tehtävänkuvaan tai heillä ei ole riittävää sisällöllistä osaamista aiheesta. Taloushallinnolla on omat prosessinsa ja tärkeät palvelunsa tähän liittyen. Esitettiin edelliseen liittyen myös kysymys, näkykö projektikoordinaattorin palkassa, jos hoitaa vaativampia tehtäviä kuin mitä viralliseen tehtävänkuvaan kuuluu?

Mitä ja millaista palautetta tai kritiikkiä tutkijat esittävät tutkimuspalveluista, tai tiettyjen spesifien palveluiden puutteesta/saatavuudesta?

- Kritiikin ja/tai tyytymättömyyden katsottiin usein liittyvän palvelujen saatavuuteen ja oikea-aikaisuuteen, ei juurikaan niiden sisältöön tai laatuun. Osaltaan syynä tähän voi olla, että kaikki lisäapu ja hankkeisiin liittyvät hallinnolliset palvelut katsottiin yleensä lähtökohtaisesti positiivisiksi asioiksi.
- Joidenkin tutkijoiden keskuudessa yleisen tason keskustelussa esiin nouseva vastakkainasetteluasenne yliopistojen ”hallintoa” kohtaan tunnustettiin myös, samoin ristiriita sen suhteen, että yliopistojen palveluihin ollaan yleensä tyytyväisiä niitä käytettäessä.